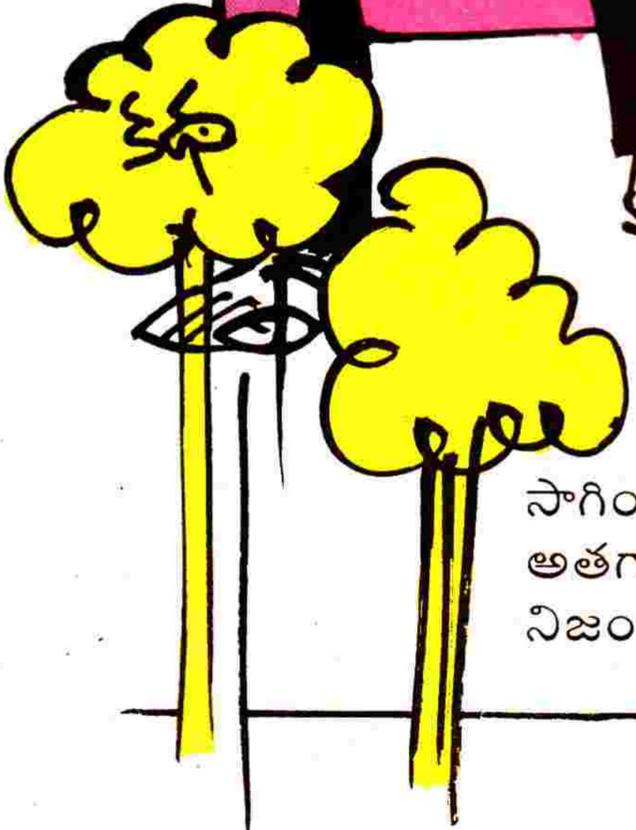
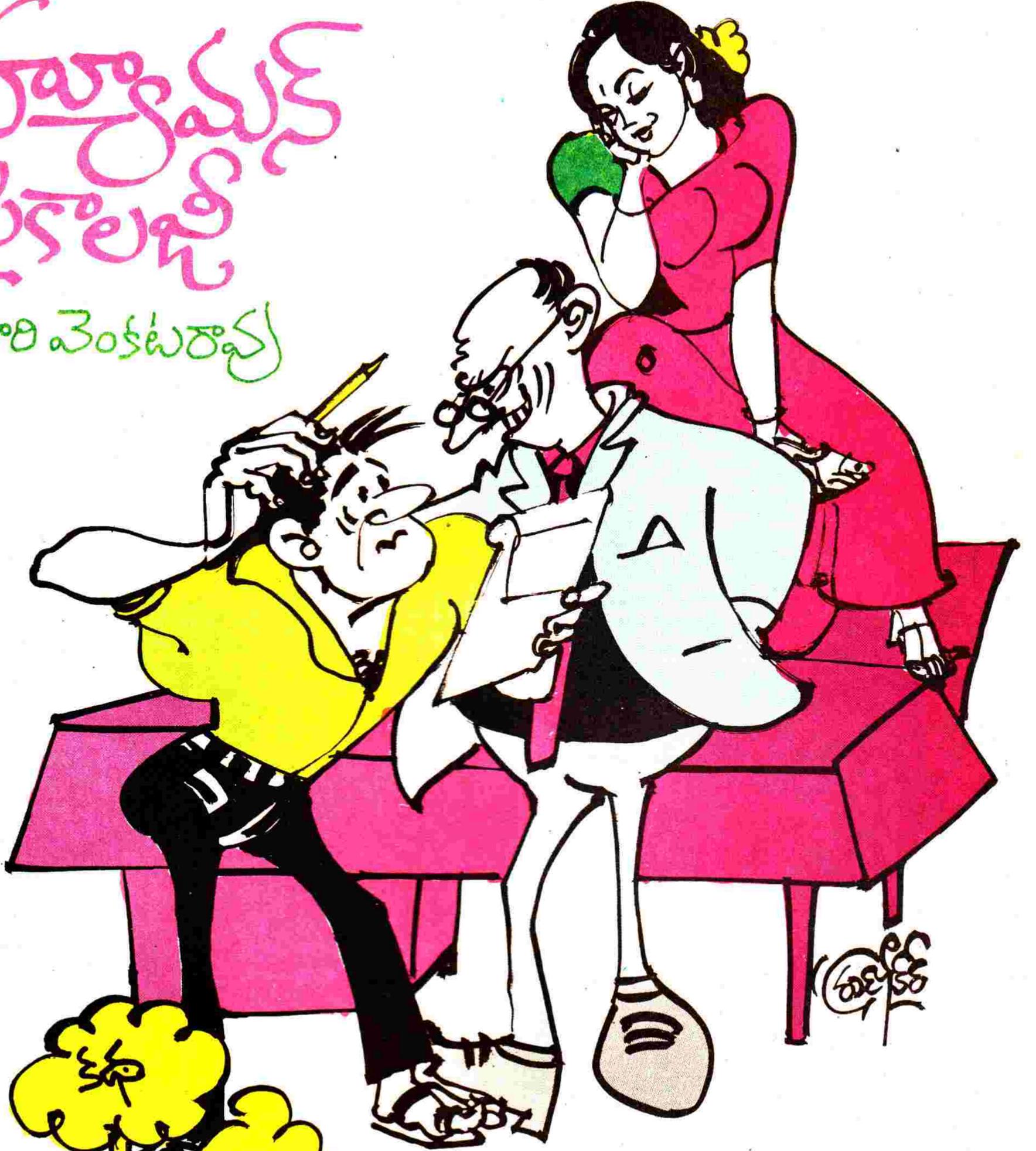

కూర్మక నైకాలజ్ఞుడు

దూరి వెంట్రూవు

ఆ క్షణంలో అందమైన అమ్మాయితో కాసేపు కాలక్షేపం సాగించడమే అతగాడి ఉద్దేశం. 'మనస్తత్య విజ్ఞాని'గా అతగాడు తన స్నేహితునికి పాఠం బోధించాడు కానీ, అసలు నిజం బాంబులా పేలినప్పుడు...?

నీటి బస్ కనం స్టాప్ లో కొచ్చి నిలబడ్డారు వవన్, వరశురామ్.

“నమస్తే!” విష్ చేసిం దో రెండు జడల అమ్మాయి, వవన్ దగ్గర కొచ్చి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ.

ఆ నవ్వులో అద్భుతమైన ఆకర్షణ ఉంది. మాటల కందని అందం ఉట్టి పడుతోంది.

“మీ రిచ్చిన చిరునామాకు రెండు మార్లు ప్రయత్నించాను, అయినా...” గిటారు వాయిద్యంలా మధురంగా ఉం దామె కంఠం.

గు ధ్రవ్యగిన్నా ఆమె వంక చూడు వరశురామ్.

గుండ్రని ముఖం, వికాసమైన నేత్రాలు, తీరైన నాసిక, మేలిమి రంగుతో మిల మిలా మెరిసిపోతోంది.

“మి... మీరు...” తొట్రుపాటును కనిపించనీయకుండా జాగ్రత్త పడుతూ అడిగాడు వవన్.

“గోదావరి ఎక్స్ ప్రెస్ లో మనం కలిసి ప్రయాణం చేశాం!” గుర్తు చేసిం దామె.

మాట్లాడలేదు వవన్.

“మీరు దరఖాస్తు పట్టుకు రమ్మన్నారని...”

“సారీ! మీ రెవరో నాకు తెలీదు. ఎవర్ని చూసి ఎవ రనుకుంటున్నారో?”

వవన్ మాటలకు కంగు తిన్నట్టిపోయి, చిన్నబుచ్చుకున్న మోముతో ముందుకు సాగిపోయిం దామె.

ఆమెను ఆ స్థితిలో చూసిన వరశురామ్ కు జాలి వేసింది.

“అంత చనువుగా వలకరించిన ఆ అమ్మాయిని తెలీ దంటా వేమిట్రా?” అని అడిగాడు మిత్రుడి చర్యకు మండిపడుతూ.

“బన్ను వచ్చింది. వద ముందు.” వరశురామ్ ని ముందుకు నెట్టాడు వవన్.

వరశురామ్ బన్నులో కూర్చున్నా డన్న మాటే కాని, మనసు మాత్రం వవన్ ను వలకరించిన అమ్మాయి మీదే ఉంది.

బన్ను దిగి హాస్టల్ కు వెళ్లే తోవలో ఆ అమ్మాయిని గురించి అడిగాడు అదుర్దా అణచుకోలేక.

చెప్పడం ప్రారంభించాడు వవన్.

.. ..

సికింద్రాబాద్ లో గోదావరి ఎక్స్ ప్రెస్ ఎక్కి బెర్లు నంబరు వెతుక్కుంటూ ఒకచోట చతికిల బడ్డాడు వవన్.

ఎదుటి బెర్లు మీద ఒంటరిగా కూర్చుని వార్తాపత్రిక చదువుకుంటుం దో అమ్మాయి.

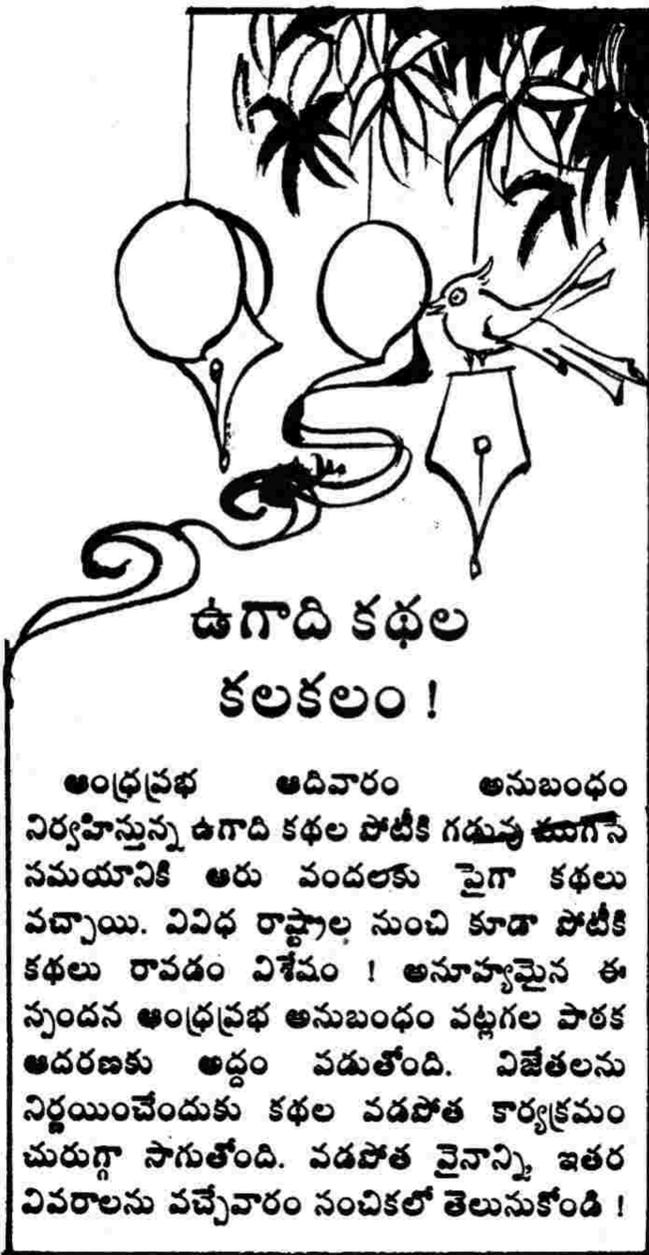
“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ! పేవరులో అనుబంధాన్ని ఓమారు...”

వవన్ మాటలకు చురుకుగా చూసిం దామె.

“సారీ ఫర్ ది డిస్ ట్రబ్లెస్స్.”

“నెవర్ మైండ్!” పేవర్లని అనుబంధాన్ని విడదీసి అతడితోచ్చింది.

ఆమెకు ఇరవై ఏ ళ్లుంటాయి. నన్నజాజి తీగలా నాజాకుగా ఉంది. నిర్మలంగా

ఉగాది కథల కలకలం!

అంధ్రప్రభ అధివారం అనుబంధం నిర్వహిస్తున్న ఉగాది కథల పోటీకి గడువు యుగోసి నమయానికి అరు వందలకు పైగా కథలు వచ్చాయి. వివిధ రాష్ట్రాల నుంచి కూడా పోటీకి కథలు రావడం విశేషం! అనూహ్యమైన ఈ స్పందన అంధ్రప్రభ అనుబంధం పట్లగల పాఠక ఆదరణకు అద్దం పడుతోంది. విజేతలను నిర్ణయించేందుకు కథల వడపోత కార్యక్రమం చురుగ్గా సాగుతోంది. వడపోత వైనాన్ని ఇతర వివరాలను వచ్చేవారం సంచికలో తెలుసుకోండి!

మెరుస్తున్నాయి ఆమె కళ్లు. అన్నమించే సూర్యబింబాన్ని వెక్కిరించేంత ఎర్రగా ఉన్నాయి ఆమె వలుచని పెదాలు.

“మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా?”

“నరిత!”

“లవలీ!”

‘నా పేరుతో నీ కేం వని’ అన్నట్లు అతడి వంక తీక్ష్ణంగా చూసి పేవర్లకి తల దూర్చిం దామె.

మెలమెల్లగా ఆమెను సంభాషణలోకి దింపి కొన్ని గంటలు నరదాగా కాలక్షేపం చేయవచ్చు ననుకున్నాడు. అయితే, ఆమె తుంచినట్లు జవా బివ్యధంత బిర్రబిగుసుకుపోయాడు. మెదడు మాత్రం చురుగ్గా వని చేయడం ప్రారంభించింది.

కాసేపు అనుబంధాన్ని అటూ ఇటూ తిప్పి - “నన్ను వవన్ అంటారు. విశాఖలో ఒక పేరున్న కంపెనీలో జి.ఎం. వద్ద పి.వి.గా వని చేస్తున్నాను. వైజాగ్ లో మీ కే అవసరం వడినా నన్ను కలుసుకోవచ్చు” అంటూ చిరునామా చెప్పాడు వవన్.

అతడు ఊహించినట్లే ఆమెలో మార్పు కనిపించింది. చనువుగా మాట్లాడడం ప్రారంభించింది. తన కుటుంబ విషయాల్ని అతడితో ప్రస్తావించింది.

తర్వాత వారి సంభాషణ సినిమాల మీదకు, రాజకీయాల పైకి మళ్లింది.

ఆమెతో మాట్లాడుతూ ప్రయాణం చెయ్యడం ఓ ధ్రీల్ గా ఉం దతడికి.

“నా ఆర్థిక స్థితిగతుల్ని దాచకుండా చెప్పాను. దయచేసి మీ కంపెనీలో నా కేదైనా...”

“తప్పకుండా. మీ వంటి అందమైన అమ్మాయిలను మా కంపెనీ వాళ్లు రిసెప్షనిస్టులుగా రిక్రూట్ చేయాలనుకుంటున్నాను. మా మేనేజర్ కు నే నెంత చెబితే అంతే! దరఖాస్తు పట్టుకు రండి, నాకు చేతనైన సహాయం చేస్తాను.”

“థాంక్యూ!” కృతజ్ఞత కదలాడిం దామె కళ్లలో.

** ** *

“మరి ఆమెతో అవరిచిత వ్యక్తిలా ప్రవర్తించావే?” అడిగాడు వరశురామ్.

“చూడు మిస్టర్! నువ్వు చదువుకున్నా వన్నమాటే తప్ప నీకు జనరల్ నాలెడ్జ్ నామమాత్రమైనా లేదు. రైల్వే మీటింగులూ, సినిమాహాల్లో సీయింగులూ అక్కడితో తెంచేసుకోవాలి. రైల్వే కంపెనీ లేకపోవడంతో బోరు ఫీలయ్యాను. ఓ అందమైన అమ్మాయి చెంతనుంటే ఎంతో బావుండు ననిపించిం దా క్షణం. అంతే! కాలక్షేపం కోసం ఆమెతో మాటలు కలిపాను. మన కిక్కడ యూనివర్సిటీలో అమ్మాయిలే కరువా?” ఎంతో తేలిగ్గా జవా బిచ్చాడు వవన్.

“అది సరే. మరి ను వ్యేద ఉద్యోగం ఇప్పించేసినట్లు అబద్ధం ఆడవలసిన వ నేమొచ్చింది?”

“అక్కడే ఉంది టెక్నిక్. మన అవసరం ఉంటే తప్ప అవతల వ్యక్తులు మనతో కలివిడిగా ఉండరు. దినపత్రికలోని అనుబంధాన్ని ఆమె ఇచ్చింది. చదివేసి ఆ అనుబంధా నిచ్చేకాను. అంతటితో ఆ అనుబంధం సరి. అదీ మానవుడి మనస్తత్వం. అందుకే ఓ చిన్న అబద్ధం. దాంతో అయిపోయింది.”

వవన్ మాటలకు హతాశు డయ్యాడు వరశురామ్.

** ** *

మర్నాడు వది గంటలకు ఆఫీసులో అడుగు పెట్టగానే జి. ఎం. గారు రమ్మన్నారని కబు రిచ్చింది వవన్ కు.

“లల్లలా లల్లలా లల్లలా” అని పాడుకుంటూ హుషారుగా వెళ్లాడు జి. ఎం. గదిలోకి.

“గుడ్ మార్నింగ్! మిస్టర్ వవన్! డిక్టేషన్ ఇస్తాను రాసుకోండి” అన్నాడు జి. ఎం.

“ఓ ఎస్ రెడీ సార్!” అన్నాడు వవన్.

“మిస్టర్ వవన్! నీ సేవలు ఇక మా కక్కరలేదు. నీ జీతం కవరు ఇక్క డుంది” అని డిక్టేషన్ ఇచ్చాడు జి. ఎం.

“అ దేం ట్సార్ ఈ అన్యాయం? నేను మీ కేం అవకారం చేశాను సార్?” అన్నాడు వవన్ వణికిపోతూ.

“నువ్వు నిరుద్యోగినులైన అమ్మాయిల జీవితంతో ఎన్నాళ్లనించి చెలగాట మాడుతున్నావ్? సరిత అనే అమ్మాయికి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని మోసం చేశావా, లేదా? ఆ సరిత ఎవరో తెలుసా? మా అమ్మాయి!” అన్నాడు జి. ఎం. ★